

محمد مهدی آبادی

تخلیگر بازارهای مالی

بنداشت

طلاي صعودی

از ۲۸۶۰ به ۳۰۰۰ دلار؟

طلا همواره به‌عنوان یکی از امن‌ترین و معتبرترین ابزارهای سرمایه‌گذاری شناخته می‌شود که در دوران بی‌ثباتی‌های اقتصادی و سیاسی، به‌عنوان پناهگاهی مطمئن برای حفظ ارزش دارایی‌ها عمل کرده است. ویژگی‌های منحصر به فرد این فلز گران‌بها از جمله محدودیت در عرضه، مقاومت در برابر تورم و عدم وابستگی به سیاست‌های پولی و ارزی کشورها، آن را به گزینه‌ای بی‌بدیل برای سرمایه‌گذاران تبدیل کرده است. در شرایطی که بازارهای مالی با نوسانات شدید یا بحران‌های اقتصادی مواجه می‌شوند، طلا به‌عنوان یک دارایی مستقل و با ارزش ذاتی، می‌تواند از سرمایه‌ها در برابر تورم و کاهش ارزش ارزها محافظت کند. این ویژگی به‌خصوص در دوران نرخ‌های بهره پایین یا بحران‌های ارزی جهانی، بیش‌ازپیش خود را نشان می‌دهد. از آنجا که طلا فاقد ریسک اعتباری است و یک دارایی غیرمالی محسوب می‌شود، در دوران بحران‌های سیاسی یا اقتصادی، گزینه‌ای امن‌تر از بسیاری از دارایی‌های دیگر به شمار می‌آید.

علاوه بر این، تقاضای جهانی برای طلا، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه مانند چین و هند، همواره بالا بوده است. این کشورها به دلیل فرهنگ غنی و تاریخی که در استفاده از طلا دارند، به‌عنوان مصرف‌کنندگان عمده این فلز گران‌بها شناخته می‌شوند. این تقاضای بالا تأثیر قابل توجهی بر قیمت و روند بازار طلا در سطح جهانی می‌گذارد. بنابراین طلا به‌عنوان یک ابزار سرمایه‌گذاری، یک پوشش‌دهنده ریسک و ابزاری برای حفظ ثروت در دوران بحران‌های اقتصادی شناخته می‌شود. در واقع، طلا در طول تاریخ همواره دارایی امن و مقاومی در برابر نوسانات و بحران‌های اقتصادی بوده است.

در چنین شرایطی، آگاهی از روند قیمتی طلا از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در هفته‌های اخیر، بازار طلا شاهد نوسانات قابل توجهی بوده، اما روند کلی آن همچنان صعودی باقی مانده است. قیمت هر اونس طلا از ۲۸۶۰ دلار در ابتدای هفته به ۲۹۱۶ دلار در میانه هفته افزایش یافت و در پایان هفته با اندکی کاهش، در محدوده ۲۸۹۱ دلار تثبیت شد. این افزایش قیمت در حالی رخ داد که تنش‌های تجاری بین آمریکا و شرکای تجاری آن، نگرانی‌های تورمی و سیاست‌های پولی فدرال رزرو، سرمایه‌گذاران را به سمت این فلز گران‌بها سوق داد. عوامل متعددی به افزایش قیمت طلا دامن زده‌اند. در وهله اول، اعلام تعرفه‌های ۲۵ درصدی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا، بر واردات فولاد و آلومینیوم، بازارهای جهانی را با بی‌ثباتی مواجه کرد. این اقدام نه‌تنها نگرانی‌ها در باره وقوع یک جنگ تجاری جهانی را افزایش داد، بلکه تمایل سرمایه‌گذاران به دارایی‌های امن مانند طلا را تقویت کرد. تحلیلگران بر این باورند که چنین سیاست‌هایی می‌تواند در کوتاه‌مدت قیمت طلا را به سطوح ۳۰۰۰ تا ۳۰۰۰ دلار برساند. در وهله دوم، داده‌های اخیر نشان می‌دهد که نرخ تورم در آمریکا به ۳ درصد رسیده است که بالاتر از انتظارات بازار است. این در حالی است که فدرال رزرو همچنان به سیاست کاهش تدریجی نرخ بهره پایبند مانده است. جروم پاول، رئیس فدرال رزرو، در سخنرانی اخیر خود تأکید کرد: «این نهاد عجله‌ای برای کاهش بیشتر نرخ بهره ندارد، اما آماده است در صورت لزوم اقدامات لازم را انجام دهد.» نرخ‌های بهره پایین‌تر، هزینه فرصت نگهداری طلا را کاهش و تقاضا برای این فلز ارزشمند را افزایش می‌دهد. در وهله سوم، بانک مرکزی چین برای سومین ماه متوالی ذخایر طلای خود را افزایش داده است. این موضوع نشان‌دهنده ادامه حمایت تقاضای جهانی از بازار طلاست. همچنین، برنامه جدید چین برای اعطای مجوز به صندوق‌های بیمه جهت سرمایه‌گذاری در طلا، تقاضای اضافی برای این فلز ایجاد کرده است. با توجه به روند فعلی و تحلیل عوامل بنیادی، به نظر می‌رسد طلا در کوتاه‌مدت همچنان روند صعودی خود را حفظ کند. بسیاری از تحلیلگران پیش‌بینی می‌کنند که قیمت طلا در هفته‌های آینده ممکن است به سطح روانی ۳۰۰۰ دلار نزدیک شود. با این حال، سناریوهای مختلفی وجود دارند که می‌توانند بر روند قیمت طلا تأثیر بگذارند. در سناریوی صعودی، در صورت تشدید تنش‌های تجاری بین آمریکا و چین یا افزایش نگرانی‌های تورمی، قیمت طلا ممکن است به سرعت به سطح ۳۰۰۰ دلار برسد. در مقابل، در سناریوی نزولی، اگر داده‌های اقتصادی آمریکا قوی‌تر از انتظارات ظاهر شوند و فدرال رزرو سیاست‌های خود را تغییر دهد، ممکن است شاهد اصلاح قیمتی در بازار طلا باشیم.

رفاه

رامین بیات

روزنامه نگار

گزارش

نظام رفاه و تأمین اجتماعی، به‌عنوان یک ساختار کلیدی در هر جامعه، با هدف ایجاد امنیت اجتماعی و اقتصادی طراحی شده است. هدف اصلی این سیستم فراهم آوردن حمایت‌های مالی و خدمات اساسی برای اقشار مختلف جامعه، به‌ویژه گروه‌های آسیب‌پذیر است. این نظام در پی کاهش فقر، ارتقای سلامت عمومی، تأمین نیازهای اولیه افراد در دوران بیکاری و بازنشستگی و همچنین حمایت از خانواده‌ها، افراد دارای معلولیت و گروه‌های کم‌درآمد است تا همه افراد از فرصت‌های برابر بهره‌مند شوند. در مواجهه با چالش‌های اقتصادی، تغییرات جمعیتی و تحولات اجتماعی، نظام‌های رفاهی باید به‌طور مداوم بازنگری و اصلاح شوند تا بتوانند با نیازهای جدید و پیچیده مقابله کنند.

نظام رفاه و تأمین اجتماعی استرالیا یکی از پیشرفته‌ترین و جامع‌ترین سیستم‌های حمایتی در سطح جهانی به شمار می‌رود. این سیستم با هدف کاهش نابرابری‌های اجتماعی، حمایت از اقشار آسیب‌پذیر و ارتقای کیفیت زندگی شهروندان طراحی شده است. استرالیا به‌عنوان کشوری با جمعیتی متنوع و چندفرهنگی، خط‌مشی‌های خاصی برای حمایت از شهروندان و مهاجران خود در نظر گرفته است. در این گزارش، ابعاد مختلف این نظام رفاهی، رویکردها، چالش‌ها و سیاست‌های حمایتی ویژه‌ای که برای مهاجران و اقشار مختلف جامعه اتخاذ شده، بررسی می‌شود.

نظام رفاه استرالیا به بیش از یک قرن پیش بازمی‌گردد. اولین گام در تأسیس این سیستم در سال ۱۹۰۸ با تصویب قانون مستمری سالخوردگان برداشته شد. این قانون با هدف کاهش فقر در میان سالمندان، پرداخت مستمری به افراد بالای ۶۵ سال را آغاز و استرالیا را به یکی از پیشگامان جهانی در زمینه حمایت از اقشار مسن تبدیل کرد. در دهه‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۷۰، این نظام به تدریج توسعه یافت و به‌ویژه در دهه ۱۹۷۰، تأمین اجتماعی به شکلی کامل و جامع در استرالیا پیاده‌سازی شد.

ساختار نظام رفاه در استرالیا

نظام رفاه و تأمین اجتماعی استرالیا به‌طور گسترده‌ای برای حمایت از اقشار مختلف جامعه طراحی شده است. این سیستم به‌ویژه از افرادی که در شرایط اقتصادی دشوار قرار دارند، پشتیبانی می‌کند و شامل برنامه‌هایی است که از نظر مفهومی و کارکرد با دیگر کشورها تفاوت دارند.

۱. بیمه بازنشستگی
بیمه بازنشستگی یکی از پایه‌های اصلی نظام رفاه استرالیاست. این بیمه به افراد مسن که به سن بازنشستگی رسیده‌اند (در حال حاضر ۶۶ سال و در آینده ۶۷ سال) پرداخت می‌شود. هدف این برنامه کاهش فقر در میان سالمندان و حمایت از آن‌ها در دوران بازنشستگی است. افرادی که به این بیمه دسترسی دارند، بر اساس میزان درآمد و دارایی‌های خود از دولت مستمری دریافت می‌کنند.

بازار مسکن در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی از جمله افزایش بی‌رویه قیمت‌ها، رشد اجاره‌بها و نبود شفافیت در معاملات مواجه بوده است. این مشکلات نه تنها بر زندگی مردم تأثیر منفی گذاشته، بلکه به‌عنوان مانعی جدی برای جوانان و اقشار کم‌درآمد در دستیابی به مسکن مناسب تبدیل شده است. در این راستا، راه‌اندازی سامانه املاک و اسکان یک ابزار کلیدی برای ساده‌سازی بازار مسکن و رفع این چالش‌ها به شمار می‌رود. این سامانه با ایجاد شفافیت، کاهش فرایندهای دستی و افزایش دسترسی به اطلاعات، می‌تواند نقش مؤثری در بهبود وضعیت بازار مسکن ایفا کند.

یکی از مهم‌ترین دلایل اجرای سامانه املاک و اسکان، افزایش شفافیت در فرایندهای مرتبط با املاک است. در حال حاضر، نبود یک سیستم یکپارچه و متمرکز برای ثبت اطلاعات املاک، زمینه‌ساز بروز تخلفات و سوءاستفاده‌های متعدد شده است. با راه‌اندازی این سامانه، تمام اطلاعات مربوط به املاک مانند مالکیت، کاربری، قیمت و تاریخ معاملات به صورت برخط و متمرکز ثبت می‌شود. این امر امکان دسترسی در اطلاعات را به حداقل می‌رساند و اعتماد عمومی به بازار مسکن را افزایش می‌دهد.

علاوه بر این، حذف فرایندهای دستی و کاغذی از مزایای

می‌کنند. کسانی که درآمد کمتری دارند، مستمری بیشتری دریافت می‌کنند. این برنامه به افراد کم‌درآمد می‌کند تا در دوران بازنشستگی نیاز مالی نداشته باشند و از نظر اقتصادی مستقل بمانند.

۲. بیمه بیکاری
هدف این برنامه حمایت از افرادی است که درآمد خود را از دست داده‌اند و برای یافتن شغل جدید به کمک مالی نیاز دارند. برای دریافت بیمه بیکاری، افراد باید شرایط خاصی را رعایت کنند؛ از جمله اینکه نشان دهند به‌طور فعال در جست‌وجوی شغل هستند و در دوره‌های آموزشی یا مهارت‌آموزی شرکت می‌کنند. مبلغ پرداختی بر اساس وضعیت مالی فرد و تعداد اعضای خانواده او محاسبه می‌شود. این بیمه به افراد کم‌کم می‌کند تا دوران بیکاری را پشت سر بگذارند و به‌دنبال شغل جدیدی باشند.

۳. بیمه از کارافتادگی
این بیمه برای افرادی است که به دلیل ناتوانی جسمی یا ذهنی قادر به کار کردن نیستند و به‌ویژه برای افراد دارای معلولیت‌های دائمی یا بلندمدت طراحی شده است. افراد واجد شرایط مستمری ماهانه‌ای دریافت می‌کنند که نیازهای اساسی زندگی آن‌ها را پوشش می‌دهد. علاوه بر مستمری، افراد معلول می‌توانند از خدمات توان بخشی و حمایت‌های اجتماعی ویژه‌ای بهره‌مند شوند.

۴. بیمه والدین
این بیمه برای والدین یا سرپرست خانواده‌هایی است که از کودکان زیر هشت سال مراقبت می‌کنند. برنامه مذکور به‌طور ویژه به خانواده‌های کم‌درآمد یا تک‌والد که نیاز به حمایت مالی برای مراقبت از کودک دارند، کمک می‌کند تا بار مالی این مسئولیت را کاهش دهند. خانواده‌ها می‌توانند از این مستمری برای تأمین هزینه‌های روزمره زندگی و نگهداری از کودک استفاده کنند.

۵. مدیکر (Medicare)
مدیکر سیستم بهداشتی و درمانی دولتی استرالیاست که به شهروندان و دارندگان اقامت دائم، خدمات درمانی رایگان یا کم‌هزینه ارائه می‌دهد. هدف این سیستم فراهم



کردن دسترسی عمومی و برابر به خدمات بهداشتی برای همه افراد جامعه است. مدیکر خدمات گسترده‌ای شامل مراقبت‌های اولیه پزشکی، بستری در بیمارستان‌های دولتی و برخی خدمات تخصصی را پوشش می‌دهد. برنامه‌هایی مانند طرح کمک‌های دارویی نیز برای کاهش هزینه‌های داروهای ضروری وجود دارد.

۶. کمک هزینه مالیاتی
این برنامه حمایتی برای خانواده‌های کم‌درآمد و متوسط طراحی شده است. پرداختی دو بخشی این برنامه، هزینه‌های مراقبت از کودکان و حمایت از خانواده‌ها در شرایط اقتصادی دشوار را پوشش می‌دهد. بخش A به خانواده‌هایی با کودکان زیر ۱۸ سال اختصاص دارد و برای خانواده‌های کم‌درآمد، میزان بیشتری پرداخت می‌شود. بخش B نیز به خانواده‌های تک‌والد یا خانواده‌هایی با یک درآمد تعلق می‌گیرد.

۷. یارانه مراقبت از کودکان
این یارانه به خانواده‌ها پرداخت می‌شود تا هزینه‌های نگهداری از کودکان آن‌ها در مراکز مراقبتی کاهش یابد. میزان یارانه بر اساس درآمد خانواده و تعداد کودکان محاسبه می‌شود. این برنامه برای خانواده‌هایی که به‌دنبال کار هستند یا برای مراقبت از کودکان به کمک نیاز دارند، بسیار مفید است.

۸. پرداخت مرخصی والدین
برنامه یادشده به والدین جدید امکان می‌دهد که در دوران ابتدایی مراقبت از نوزاد خود، مرخصی با حقوق دریافت کنند. این مرخصی برای مادران جدید که نیاز به استراحت و مراقبت از فرزند خود دارند، فراهم شده است.

رویکردهای حمایتی از مهاجران

استرالیا به‌عنوان کشوری مهاجرپذیر، سیاست‌های خاصی برای حمایت از مهاجران قانونی دارد. مهاجران با ویزای دائم می‌توانند پس از یک دوره انتظار معمولاً دو ساله، از خدمات رفاهی و تأمین اجتماعی زیادی استفاده کنند. این خدمات شامل بیمه‌های اجتماعی، خدمات بهداشتی و درمانی و کمک‌های مالی به خدمات بهداشتی و درمانی و کمک‌های مالی به

سامانه املاک و اسکان

ابزاری برای کنترل قیمت‌ها و کاهش اجاره‌بها

شناسایی خانه‌های خالی

یکی دیگر از مزایای سامانه املاک و اسکان، شناسایی خانه‌های خالی است. در بسیاری از شهرهای بزرگ، تعداد قابل توجهی از واحدهای مسکونی به دلایل مختلف خالی از سکنه هستند. این در حالی است که بسیاری از افراد به دلیل افزایش اجاره‌بها و کمبود واحدهای مسکونی مناسب، با مشکل روبه‌رو هستند. با شناسایی این خانه‌ها و اعمال سیاست‌های تشویقی یا الزام‌آور، می‌توان این واحدها را به چرخه بازار مسکن بازگرداند و فشار بر بازار اجاره مسکن را کاهش داد.

اطهارات نمایندگان مجلس

اسفندیار عبداللهی، نماینده ارسنجان و مرودشت در مجلس شورای اسلامی، با اشاره به راه‌اندازی سامانه املاک و اسکان برای شناسایی خانه‌های خالی، گفت: «راه‌اندازی سامانه املاک و اسکان، اقدام و گامی ضروری برای سامان دهی بازار مسکن است. در مجلس قبل، قانون مربوط به این سامانه تصویب و مقرر شد که ارائه خدمات عمومی به دستگاه‌های مختلف منوط به ثبت اطلاعات املاک در این سامانه شود اما متأسفانه در این سال‌ها، اقدامات لازم برای اجرای کامل آن انجام نشد.»

او افزود: «هرچند برخی دستگاه‌ها مانند آموزش و پرورش و بانک مرکزی در مواردی مانند ثبت‌نام مدارس و صدور دسته‌چک، ثبت اطلاعات املاک را شرط کرده‌اند، اما

• یکشنبه ۵ اسفند ۱۴۰۳ • شماره ۴۷۰

از ویزای دائم تا محدودیت‌های مهاجران موقت

نگاهی به چالش‌ها و سیاست‌های حمایتی نظام تأمین اجتماعی استرالیا

خانواده‌هاست. در مقابل، مهاجران موقت از دسترسی به بسیاری از خدمات رفاهی محروم هستند و باید هزینه‌های درمانی خود را از طریق بیمه‌های خصوصی پوشش دهند. همچنین، پناهندگان و مهاجران غیرقانونی با خط‌مشی‌های سختگیرانه‌ای مواجه هستند و دسترسی محدودی به خدمات رفاهی دارند.

بررسی چالش‌ها

با وجود سیستم رفاه پیشرفته، این نظام با چالش‌هایی مواجه است که احتمال دارد بر پایداری و عدالت آن تأثیر بگذارد. یکی از چالش‌های عمده، افزایش هزینه‌های مرتبط با خدمات رفاهی است. افزایش جمعیت سالمند و رشد هزینه‌های درمانی، فشار مالی قابل توجهی بر دولت وارد می‌کند. پیش‌بینی می‌شود که در دهه‌های آینده، هزینه‌های مرتبط با مستمری بازنشستگی و خدمات بهداشتی افزایش یابد.

نابرابری در دسترسی به خدمات نیز چالشی دیگر است که بیشتر شامل مهاجران موقت و پناهندگان می‌شود.

این گروه‌ها به دلیل محدودیت‌های دسترسی به خدمات، ممکن است در معرض مشکلات مالی و سلامتی قرار بگیرند. این امر می‌تواند به افزایش فقر و نابرابری‌های اجتماعی منجر شود.

سیاست‌های آینده و راهکارهای پیشنهادی

برای مقابله با این چالش‌ها و بهبود سیستم رفاه، چندین راهکار پیشنهاد شده است:

۱. افزایش مشارکت بخش خصوصی: مشارکت بیشتر بخش خصوصی در تأمین خدمات رفاهی می‌تواند فشار مالی بر دولت را کاهش دهد.

۲. اصلاح سیستم مالیاتی: افزایش نرخ مالیات بر درآمدهای بالا و کاهش معافیت‌های مالیاتی برای شرکت‌های بزرگ می‌تواند درآمدهای دولت را افزایش دهد.

۳. بهبود دسترسی مهاجران به خدمات رفاهی: طراحی برنامه‌های حمایتی ویژه برای مهاجران موقت و پناهندگان می‌تواند دسترسی آن‌ها به خدمات بهداشتی و مالی را تسهیل کند.

۴. سرمایه‌گذاری در آموزش و مهارت‌آموزی: این امر می‌تواند به کاهش نرخ بیکاری و افزایش مشارکت اقتصادی کمک کند.

نظام رفاه و تأمین اجتماعی استرالیا با ارائه خدمات بهداشتی، بیمه‌های اجتماعی و حمایت‌های مالی به خانواده‌ها، نقش مهمی در کاهش نابرابری‌های اجتماعی و افزایش کیفیت زندگی شهروندان ایفا می‌کند. این سیستم پیشرفته به‌ویژه در حمایت از افراد سالمند، کم‌درآمد و معلولان موفق بوده است. با وجود این، چالش‌هایی مانند افزایش هزینه‌ها، نابرابری در دسترسی به خدمات و تغییرات جمعیتی وجود دارد که نیازمند اصلاحات و سیاست‌های نوآورانه است. با اتخاذ راهکارهایی همچون افزایش مشارکت بخش خصوصی، اصلاح سیستم مالیاتی و بهبود دسترسی مهاجران به خدمات رفاهی، استرالیا می‌تواند به یک نظام رفاهی پایدار و عادلانه‌تر دست یابد.